

BAAADUL

literar

**Revistă trimestrială de cultură
anul IX, nr. 4 (35), noiembrie 2015**

Redactor șef: Gruia NOVAC

Revista apare sub egida Consiliului Local Municipal
și a Primăriei Municipiului Bârlad

În acest număr semnează:

Elisabeta ISANOS (București)
Valeriu RÂPEANU (București)
Constantin TRANDAFIR (Câmpina)
Teodor OANCĂ (Craiova)
Marian BARBU (Craiova)
Valentin CIUCĂ (Iași)
Dorina TUDOR (Iași)
Vasile FILIP (Iași)
Bogdan ULMU (Iași)
Ștefan AMARIȚEI (Iași)
Lucia OLARU NENATI (Botoșani)
Constantin ADAM (Botoșani)
Ionuț CARAGEA (Oradea)

Ioan VICOLEANU (Bacău)
Mihai MERTICARU (Piatra Neamț)
Ion POPESCU-SIRETEANU (Pitești)
Magda GRIGORE (Pitești)
Petre IOSUB (Vaslui)
Daniela OATU (Vaslui)
Dumitru V. MARIN (Vaslui)
Theodor CODREANU (Huși)
Ion Iancu VALE (Târgoviște)
Gruia NOVAC
Petruș ANDREI
Marinel GÎLCĂ

Magdalena NĂSTASE (Finlanda)

**Fotografii din colecții particulare
Culegere computerizată
și tehnoredactare:** Bogdan ARTENE

Adresa revistei:

Biblioteca Municipală „Stroe S. Belloescu”,
Bârlad, Bulevardul Republicii 109,
telefon: 0235 411001
e-mail: baaadul_literar@yahoo.com
site: www.primariabarlard.ro

Materialele nu se înapoiază.
Redacția nu cenzurează articolele, dar responsabilitatea
opiniilor cade în sarcina autorilor.

Revista a fost tipărită de S.C. IRIMPEX S.R.L. Bârlad,
str. C. Hamangiu nr. 15,
tel./fax: 0335 425302,
în ziua de 22 noiembrie 2015.

ISSN 1843-2190

Neant cu lentile de contact

Poetul la 40 de ani

- Trăiesc cu speranța că poezia și aforismul mai au puterea să salveze suflete rătăcitoare atunci când nimeni nu mai are timp pentru lectura unui roman de calitate.
- Înainte de a se topi în palmă, fulgul de zăpadă a visat să ajungă bulgăre.
- Dacă oamenii s-ar fi născut cu aripi, ar fi devenit păsări de pradă. În niciun caz îngerii.

Blocstartul amintirilor

ca și mulți alții
 aș vrea să alerg către finis
 să-l strâng pe Dumnezeu în brațe
 dar, de frică să nu fur startul
 am rămas pironit în blocstartul amintirilor
 privindu-mi pixul, un fel de ștafetă
 pe care nu am cui s-o predau
 privind spectatorii care surprind momentul
 în nu știu câte cadre cadavre
 pe secundă
 ei vor să scrii și iar să scrii
 ca și cum scrisul ar însemna să gătești
 șapte feluri de mâncare
 pentru degustătorii apocalipsei tale personale
 să fii un restaurant plutitor care circulă
 pe fluviul propriilor lacrimi
 apoi să eșuezi pe malurile secate
 să ajungi un fel de distracție
 pentru cei din generația
 facebook

Darts la adăpostul megapixelilor

ziare, reviste, situri, bloguri, rețele de socializare
 fericirea nu este decât un lanț de servere
 prin care orbecăim ca niște somnambuli ai vieții
 reale
 umplem golurile unei lumi virtuale

cu vise care nu mai interesează pe nimeni
 în timp ce amintirile contrafăcute
 devin amantele noastre cele mai fidele
 unii dintre noi au găsit locuri
 în care se mândresc cu poze de înaltă rezoluție
 încercând să-i convingă pe alții
 sau să se convingă pe ei înșiși
 că nu trăiesc degeaba pe pământ
 și uite așa lumea se depreciază constant
 iar cei care se zbat să transmită mesaje
 pentru trezirea conștiinței
 se apropie de oameni la o distanță
 optimă de înțelegere
 și ajung ca tablele din jocul de Darts

Spectacol interzis muritorilor

privește atent un munte, un arbore,
 o piatră, o apă și ține-le minte
 pleacă apoi în lume
 trăiește-ți viața
 întoarce-te peste ani și ani
 privește-le din nou pe toate și vei avea senzația
 că n-ai fost plecat niciodată
 din acele locuri
 urmărește un episod dintr-un film serial
 care te captivează la maxim
 dormi, pleacă la muncă
 întoarce-te acasă, vizionează un alt episod
 și vei avea senzația

că n-ai fost plecat niciodată
din acțiunea filmului
citește o carte, zece cărți, o sută de cărți
întoarce-te la cartea care ți-a plăcut cel mai mult
și vei avea senzația că n-ai fost plecat niciodată
dintre copertile ei
privim, plecăm, ne întoarcem
ne întoarcem, privim și plecăm
numai că unii oamenii
pe care i-am privit cândva
cu atâta dragoste
au uitat să se-ntoarcă
din călătoria lor
au rămas captivi într-un spectacol
interzis muritorilor
iar umbrele, sufleurii ai neantului
ne șoptesc în continuare
rugăciunile

Neant cu lentile de contact

prin lacrimi tragem de timp în fața zădărniceii
visele sunt doar niște monede de schimb
aruncate de zei în palmele cerșetorilor
mutilați de amintiri
pe eșafodul dimineții
ne ghilotinăm șansa unui nou început
și iată-ne singuri într-o lume
în care speranța cu aripi de ceară
s-a prăpădit pe stâncile abrupte ale inimii
nici umbrele nu mai leagă prietenii
ne îmbrățișăm spasmodic absențele
în fața neantului cu lentile de contact

In memoriam

CEZAR IVĂNESCU

Un mai vechi al său prieten, Nichita Danilov, scria în „România literară” din iunie, 2008 (la două luni de la moarte) vorbele, pe care vi le reamintesc:

„La plecarea sa în eternitate, se cade, dincolo de avatarurile vieții de zi cu zi, să uităm faptele rele, și să ne amintim de cele bune, intonând, câteva strofe din al său *Rosarium*:
«! Amintescu-mi Baaadul Paradisul
cărnii Sfânt! unde Magul Simon Magul
grai avea cuvânt! unde sângele
tău maică, ispitindu-mi goliciunea/
pentru trupul meu de apă găsea
matcă-amărăciunea! (...) Spune-mi
unde se culege timpul sfânt și aurul/
și semințele a cui sunt când presară
taurul?! / a cui sângele ce curge și în
noi atunci o cupă/ inima neînceptă
nemairegăsită după?/ Câți făcuți
îs să priceapă că spre tine nu-i cărare/
decât tot lingând deșertul de cenuși
și sare?! (...)! amintescu-mi Baaadul
Paradisul Cărnii Sfânt, / plângeți
lacrimi să-mi pară ca și când n-am fost nicicând...»”

Cine a fost Cezar Ivănescu? Mereu va fi foarte greu de descifrat existența celui care la traume reale adăuga altele noi, imaginare. „Sufăr zilnic și enorm/ Că nu sunt Marilyn Monroe”, scria el, dar avea tăria și să adauge: „Dumnezeu nu mi-a dat stigmatetele, dar mi-a dat voie să mi le procur”. Nu mă mai mir că tot el a conchis, ca un bun adept al traumatomanției, notând: „Urmând această artă mă voi expune

continuu ca un demonizat până la sfârșitul vieții...”

Și-atunci nu vă mirați, sper, că C. I. nu s-a sfiit să agațe, în pioaneze, pe ușa camerei sale această inscripție:

„Marți spre miercuri dimineață, între orele 4 și 5, în spitalul din Bârlad, pe întuneric - era camuflaj din cauza bombardamentelor - pe 6 august 1941 s-a născut Cezar Ivănescu, reîncarnarea lui Caius Iulius Caesar, și care se va strădui în această existență să facă astfel încât să devină un Budha într-o existență viitoare...”

E atât de puternică forța verbului său, încât ajută afirmația să nu cadă în ridicol, vie rămânând doar flacăra acestui crez.

Ridicoli sunt cei care ne tot flutură prin fața ochilor teoria complotului, în ceea ce-l privește pe Cezar Ivănescu, dar nu numai pe el...

Am încredere în rațiunea d-voastră, de aceea vă încredințez, în întregime, poezia *Turn*, spre luare aminte: „! când m-am născut,
mama/ pe o masă întinsă cumplit suferea,/ mama
mea cea bună,/ pe-o masă;/ dar pe cealaltă,/ mama
mea Moartea,/ goală, lungită, surâdea,/ atât de frumoasă,
/ mama mea Moartea,/ surâdea,/ căci copilul ei mă nășteam fără ca ea să sufere...”

Anul aceasta, în august 2015, ar fi împlinit 74!

Gruia NOVAC